

РЕШЕНИЕ

№ 7565

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 17.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **5508** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. П., гражданин на Г., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 407 срещу Решение № 1459/14.05.2021 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил наведените от чужденеца доводи и събраните доказателства. Според оспорващия, бежанската му история не е оценена от административния орган цялостно, обективно и всеобхватно. Не са взети предвид общоизвестните данни за страната на произход и по-конкретно за многобройните данни за драстично нарушение на граждански и политически права. Цитирана е относима, според чужденеца практика на АССГ и Европейския съд за защита правата на човека.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се яви лично. Назначеният му по реда на ЗПП адвокат М. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт К. оспорва жалбата и представя писмени бележки.

Участвалият в производството по делото представител на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП 20475/01.04.2020 г. до Държавната агенция за бежанците М. П., е поискал предоставяне на закрила. Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег УП 20475/01.04.2020 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 08.12.2020 г. с М. П. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП 20475 от същата дата. Оспорващият твърди, че е напуснал Г. през 2018 г. и е пристигнал в Ш., където му е било отказано право на предоставяне на международна закрила и същият е бил върнат обратно в страната си на произход. През юни 2109 г. отново е напуснал Г. и от там през Турция и България, отново е опитал да достигне Ш., но още на летището е бил спрял и върнат в България. Впоследствие няколко пъти е правил опит да достигне Ш., включително и по суша през Румъния, но всеки път е бил връщан, поради наличие на печат в паспорта му, удостоверяващ отказа на шведските власти да го допуснат на тяхна територия. Целта му била да се установи в Ш., където при свои познати щял да си намери работа. Тъй като похарчил парите си М. П., решил да поиска международна закрила, подавайки посочената по-горе молба в ДАБ.

Оспорващият изтъква по-време на интервюто си, че майка му е осетинка, а баща му е грузинец. В Г. не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност или изповядването на източно-православната религия. До 2013 г. служил във въоръжените сили на Г., като е бил и на мироопазваща мисия в К.. През същата година бил принуден да напусне, като му била дадена възможност да го направи доброволно. Като неофициална причина му било казано, че е поради това, че подкрепя националното движение и е служил по време на президента С., който напуснал страната. По време на военната си служба М. П. не е участвал в политическа дейност, защото това било забранено. След като напуснал, започнал открито да симпатизира на националното движение на С.. Тогава стартирал малък частен бизнес. Имал магазин и пекарна. Но през 2017 г. започнали проблеми. Било изфабрикувано и обвинение срещу него, за това, че е руски шпионин, поради осетинските му корени. Властите го подлагали на непрекъснати проверки и така пречели на работата му. По тези причини решил да замине за Ш.. Не сочи, че някой е заплашвал живота му открито, но са го притеснявали финансово, заради непрекъснатите проверки. Бил е принуден да затвори бизнеса си и да изтегли голям кредит, който не могъл да плаща, поради което загубил апартамента си. Негов приятел от полицията го посъветвал да напусне страната, защото може да му бъде повдигнато обвинение за шпионство. Страхува се да се върне в Г., защото е убеден, че там ще го затворят.

Интервюто е проведено чрез видеоконферентна връзка с помощта на преводач от грузински език, защото интервюистът е счел, че М. П. владее руски език, но не в такава степен, че да участва пълноценно в интервюто.

Видно от писмо № М - 2874 от 11.05.2020 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Г” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на А. М. П., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.

К. доказателство по делото е приета справка относно общото положение в Република

Г. и спазването на човешките права.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Заместник-председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на М. П. на 25.05.2021 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 01.06.2021 г. (вх. № УП 20475), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. П. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

На първо място съдът намира, че назначаването на преводач на оспорващия от руски език, по никакъв начин не ограничава или нарушава неговите права. Съгласно чл. 5, § 2 от Директива № 33/2013 година на ЕП и на Съвета за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила, търсещият закрила има право да получава информация на език, който кандидатът разбира или се предполага, че разбира достатъчно. В настоящия случай има достатъчно данни, че жалбоподателя разбира руски език, тъй като първоначалната молба за предоставяне на закрила, указанията за попълване на молбата и други документи са му били преведен и продиктувани на руски език. С оспореното решение М. П. също е запознат на руски език и той не е имал възражения за това. По време на първите две съдени заседания по делото, съдът на руски език разясни възможността на жалбоподателя за назначаване на защитник и той се е съгласил с това.

Основен принцип при разглеждане на молбите за предоставяне на закрила, е, че същите следва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от М. П. доводи, касаещи търсенето от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият не е доказал твърденията си, че ако се завърне в Г., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока и не са представени писмени доказателства. Жалбоподателят сочи, че е имал проблеми с официалните власти по повод на осъществявана от него търговска дейност. Съдът не може кредитира в цялост, изложената по време на интервюто бежанска история, защото тя съдържа непоследователни и противоречиви данни. Оспорващият сочи, че до 2013 г. е служил в армията, след което е бил принуден да напусне, поради падането от власт на президента С.. Основна причина за напускане на страната на произход са били проблемите, които властите му създавали, във връзка с бизнеса му след 2017 г. В първата част на интервюто М. П. сочи, че срещу него е имало изфабрикувано

обвинение затова, че е руски шпионин. Във втората част, според него, той е бил предупреден от свой приятел, че евентуално ще му бъде повдигнато обвинение. Изложените обстоятелства се различават драстично и правят основния мотив за наличие на обосновано опасение от връщане в Г. нелогично и твърде малко вероятно. В случай, че властите наистина са разполагали данни за извършено от М. П. престъпление или са желали да го обвинят в извършване на такова, повдигане на такова обвинение със сигурност е щяло да се случи след връщането на чужденеца в Г. от Ш. през 2019 г. Фактът, че това не е станало, прави твърденията на чужденеца неверни и необосновани. Очевидно в случая проблемите на М. П., доколкото такива наистина съществуват са от битов и криминален характер и не могат да обосноват други изводи, освен тези направени от Заместник-председателя на ДАБ. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

Няма съмнение, че части от Г. (А. и О.) в настоящия момент не се намират под контрола на правителството, но след войната с Русия през 2008 г. обстановката е спокойна. Страната е член на Съвета на Европа и има перспективи за присъединяване към НАТО. В нея живеят няколко етнически и религиозни групи, но на територията ѝ има верска, политическа и етническа търпимост.

Съдът в съответствие с дадените указания в определението за насрочване на делото, извърши проверка в общодостъпни източници на информация за страната по произход на търсещия закрила. На интернет-страницата, за търсене на информация за държавите по произход, поддържана от Европейската служба за подпомагане в областта на убежището www.ecoi.net, както и в други релевантни и надеждни източници не се откриха данни за провеждане на военни действия в страната, нито за други обстоятелства, от които да се направят изводи, че обстановката там достига прага на безогледно насилие по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95.

Тези обстоятелства мотивират съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за безопасен и нормален живот, а причините за напускането на Г. са с генезис, изключващ предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ.

По изложените съображения съдът намира, че М. П. не следва да бъде признат хуманитарен статут, поради недоказани предпоставки за това.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П., гражданин на Г., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 407 срещу Решение № 1459/14.05.2021 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

